

A' ROMAI TSASZARI ÉS AP. KIRALYI FELSÉG-
NEK KEGYELMES ENGEDELMÉVEL.

Indúlt BÉTSŐL Szeredán 3. Márvziusban 1790.

No már most mit írjunk ?

Az Auszriai Ház hatalmas fő Ura II-dik *Leopold* még meg-nem érkezett. — Tábori Fegyvertármester *Dallon* meg-haláloztatott. — Az öreg Hertzeg *Eszterháziné* az ideig való életet örökkévalósággal váltotta fel. — Obeiflájdinánt *Stáin*; ki a' *Veteráni* Barlangban magát oly vitézül vifelte vala, most a' Halálnak magát minden puska-fő nélkül fel adta. — A' Felsőes nagy Urról II-dik *Leopoldról* tegnap olyan hír érkezék Bétsbe; hogy már a' *Romai Birodalom'* Koronájára tökéletesen el válloloztatott volna — csak a' Koronázás van hátra: — A' *Porta Députátusai* meg *Hussban* vagnak, és H. *Potemkinnel* szüntelen leveleznek — és nona a' Reklutá-fzedés még oly nagy nem volt,

mint

mint a' jelen-való időben, még-is azt hiszik fokon, hogy az Auszriai Háznak a' Portával való békelessége minden órán meg fogna lenni. — Feldm. Báró *Laudon* fel-vagyon készülve, hogy minden órán induljon. — Ha Orsovát és Vidint meg veszszük, és addig a' Portával békelességünk nem lesz, az ideig csak óltalmazólag fogunk lenni a' Törökök ellen. — A' *Vürtemberg* sereg 's más seregek-is már a' téliszállásból ki mozdulván, *Temesvár* és *Méhádia*-felé mozognak. — *Pétervárodra* az ágyuzó seregből sok nép gyűl-öszve, hol még több ágyuzó eszközöket vévén magokhoz, Oláh-ország-felé van parantsolat-jok indulni. — Azok a' katonák, kik *Belgrádban Mahumednek* a' Fárságon egy *Moséját Komus Istennek* szentelvén, magokat jól ki-tántzolták vala, már most 3 nevezetes mináknak készítéséhez fogtanak. — A' Lengyelek, mint a' Légy a' nap-fényen, úgy kezdettenek mozogni. Minden Szabómestereket öszve-gyűjtettek, és a' hadi-köntösben foglalatoskodnak éjjel nappal. — *Kaminik* várába szüntelen hordatnak az ágyuk; minden Lengyel falukban és városokban parantsolat adatott, hogy ki ki kész legyen, ha úgy kívántatik az ellent állásra. A' lovas nép itt Kordont húzott a' széleken, és idegen embert bé nem botsátnak a' határba. — A' Frantzia Király Febr. 4-dikén a' Nemzeti-gyűlésbe ment, és egy szörnyű nagy érzékeny beszédet tartván, magát az ujjigazgatás formája fejének vallotta, és arra kérte a' Nemzeti-gyűlekezetet, hogy legyenek már egyszer egy értelemben. Ezzel úgy meg-nyerte a' Király a' népnek szívét, hogy a' Nemzet ki rendeltjei a' gyűlés után egézszen a' Királyi Palotájig kifizék, hol a' Királyné eleibe jövé, ott mindenek előtt a' Király nyakába borúlt és azt vallotta, hogy ő-is abban az értelemben vagyon 's t. Tehát nagy reménységünk lehet, hogy Frantzia-országban minden órán helyre áll a' tsendesség. Nem is lehet egyéb képpen; mert Anglia és Pruszszia készítik alattomban a' hidot Frantzia országig; mellyet a' Pruszszus Udvari Titoknak ad-

ván egész Plánumával edgyütt a' Pétersburgi Udvar-
nak tudtára, mind a' Versáliai, mind a' Bétsi Ud-
vart e' tudóította ezekről — és innen származott
az is, hogy Frantzia ország Belgiumba idegen ferge-
ket eresztetni nem akar.

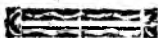
Minémü öröm inneplések és érzékenységek kö-
zött tett tiszteletek között fogodták légyen kedves.
Hazánkban, mint Györöt, mind pedig Pesten és
Budán a' mi Nemzetünk Kintsét a' Magyar Koró-
nát, annak tövid, de fontos le-írásából, mellyet
minden órán edgyütt fogunk ki-adni, világosan ké-
fog tettzeni. — Most azért ezen drága kintséről csak
azt jegyezzük-meg, hogy ez Februáriusnak 21-di-
kén, dél-utánni 4 óra tályban Budára sok és ki-
mondhatatlan tiszteletek között meg-érkezett. En-
nek meg-érkezésével azon estve egész Pesten és Bu-
dán még csak a' leg-alább-való Kunyhó-is meg-va-
la világosítva. Az ekkor esett ágyuzás, musika-szó,
pompa és más rendkívül való öröm tzerémoniak-
nak le-írása halhatatlan vala. Csak a' Városi Ta-
náts-ház előtt 1000 gyertyák égnek vala, és 50 a-
kó veres és fejér bor foly vala a' szabad italra. —
Más napra kelve a' rendelték, hogy a' Korona
3 napokig, a' várbéli Templomban, három rend-
béli örizetek alatt, nyilvánóságoson künn állana,
hogy mindenek szemlélhetség. — 10 órakor a' nagy
Templomban *Te Deum laudamus* énekeltek, hol
ujta az egész népség parádében jelenék-meg — a'
Dámák minnyájbn Magyar öltözetben. Az ország
Primálsa Hertzeg és Kárdinál *Bathtyáni Josef* Ur ő
Eminentziája tartá Istemi tiszteletet, annakutánna a'
Helytartó Tanáts és Ország Udvar Birája Gróf *Zi-
tsy* Károly Ur ő Excellentiája a' fő Nemesi rendet,
a' Budai Városi Tanáts pedig a' Pesti városi Taná-
tsot meg-vendégelvén, mindeneknek ki-mondhatat-
lan örömek vala, s. t. — erről minden órán bő-

vebben. — O-Grádiskából Febr. 11-dikén az iratik, hogy itt az ellenséges mozgások már-is érzékeny szorgalmatosságokat okoztanak. — A' *Berberi Rajában* egy tolvaj Kompánia támodott, mely irgalmatlan dolgokat vífzen végbe. Ennek *Harás Basája* vagy *Vezére* egy *Oldh Popa*, ki olyan kegyetlen fene vad, hogy még a' maga vallásán lévő Görög *Popáknak* sem kegyelmez. A' napokban rá-ütött egy Görög Popára és 160 forintját el-vette, magát pedig egész nap kötve tartotta.

Lötse 13 dik Febr. tsak summáson. — Ki tudná azt az örömet le-írni, mellyet itt is minden igaz Hazafi szivében érzett, látván azon Felséges és Kegyelmes Rendelést tulajdon kezei között, a' mellyért az egész haza, már 9 esztendőktől fogva eszedzik vala. — Nem leheté külömben, 60 írónak kelle a' Vármegye-házánál, a' meg-nevezett Kegyelmes Rendelésnek mását írni. Tsak ezen öröm-kiáltások zengenek vala minden-felé: *Éllyen II-dik Josef, Éllyen Hertzog Kaunitz, éllyenek az igaz Magyar Hazafiak.* — Leg-előbb-is Gróf *Révai Püspök* Ur minden alatta való helységekbén, különösön pedig *Lötsén* a' várt szerezentsés történetért háláadó innepet, az ő Felsége gyógyulásáért pedig könyörgéseket rendelvén, még azon napnak estvéjén az egész körül-bé való Nemesség, népes mulattságot tartá. Már most kész a' Magyar Nemzet a' köz-jóért, vétét és vagyonját fel-áldozni: most kezd gondolattyával mint egy vízfza menni azon időkre, midőn egy szent Koronának adásával valakit, annyi országok' Urává tehetett, a' mennyit a' több Királyok

lyok Európában mind edgyütt is alig birtanak, u. m. a' Balthikumi, Adriatikumi és Fekete tengerek között lévő országok' Urává. Jutnak észébe Dalmátzia, Kroátzia, Bosnia, Servia, Bulgária, Galitzia, Lodomeria, Kumánia, Erdély, Toth és Oláh országok, mellyek Magyar-országhoz tartozván, nem tsuda, hogy Magyar-ország *Aeneás Sybiustól*, vagy V-dik *Pius* Pápától egy Levelében Nagy országnak vagy *Fő* országnak neveztetett, és hogy eddig elé olly fok Grófok és Hertzegek kívánták magoknak a' Magyar Nemzeti születést meg-szerezni. Az elsőbb Magyar Királyok magokat az ő Diplomájokban tsak egész Magyar-ország Királynak neveztek annakutánaa osztán 1-ső *Bélnak* halála után, midőn némelyleket a' meg-nevezett országok közzül erővel hódoltattanak a' magok hatalmok alá vizsgálta, és a' mellyek az után a' közép Magyar országnak mint őltalmazó-falak ugy szolgáltnak, téttenek ezen országok név-szerint-bé a' Királyi titulusba. — Akár hogy ment légyen a' Görög Tsáfszári Korona Konstantinápolyból Romába: mely tsak onnan is meg eshetett; mivel akkor Konstantinápolyt egy-felől a' Saracenusok szorongatván, más felől a' Magyarok adót vetvén a' Görögök' Tsáfszárjokra, félelemből el-küldhették őket a' Pápa gondviselelése alá, és az után jobban jobban el-gven-gülvén nem-is mérték vizsgálta kérni: tsak ugyan a' Magyar Korona, valaha a' Görög Tsáfszáróké volt. Elég az, hogy azt II-dik *Sylvester*, abban az időben mikor a' Romai Pápának hatalmok volt országokat ajándékozni, küldötte ajándékol Szt. *István*

vánnak, u. m. a' mely által ötet és az ő marad-
 kit meg-erősítette a' Nap-keleti Tsászársághoz va-
 ló jus tarthatásban, mellynek Szt. *István* már a
 kor nagy részeit birta-is, nem tsak, hanem,
 Magyar Királyok már ekkor némely házolságok a-
 tal, a' Görög Tsászárral atyafiságban-is volta-
 nak, és egyedül a' Magyarok maradtanak a' Tör-
 köknek a' Nap-keleti Tsászárságra való jöve-
 tek után, az Europei több nemzeteknek a' Pogány-
 ságtól szüntelenül vérrel való óltalmazói. — Nem
 kíván a' Magyar nagy sziv egyebet annál, a' m-
 az ő szent Koronájának tulajdona, mellyet a' Tör-
 köknek Europából való ki-taszittása által szerez-
 hetne-meg leg-jobban, vagy leg-alább ha az ő rég-
 határait fegyverrel vizsgálva szerezvén, azokat a' ma-
 ga vitéz fiainak, eleje' régi jó szokása-szerint juta-
 lomúl olatogatná. — Gallitzia sem egész: *Lodonia*-
ria-is *Kiov*-felé *Lithvániának* határáig nyult valaha;
Kumánia egész *Moldovát* *Belsarábiát*, és ujj *Rusziát*
 vagy ujj *Serviát* is *Krimmel* edgyütt, foglalta ma-
 gában. — Nem illenek e' hát már valaha a' Ma-
 gyaroknak, az egyenetlenségnek és egymási meg-
 nem értésnek tüzét, magok között ki-oltván, fel-
 sernkenni; sőt szükséges volna, hogy az a' Nemzet,
 melly a' Nap-keleti hatalmas Tsászároknak Koro-
 náját, olly fok időktől fogva, ditséretesen számta-
 lan viszontagságok között megtartotta, tovább tu-
 lajdón örökségeit azon pogányságtól hitoltatni ne
 engedné, melly az el-múlt időkben pusztító seregét,
 a' leg szebb országon keresztül, Béts alá hozván e-
 gész Európát rettegetté, 's a' többi.

Torda 18-dik Febr. — „ G. Torotzkó Sz. Györgyi Torotzkai Sigmund Ur ő Nagysága Felsőleges Urunk Arany-költösos Hive és a' N. Enyedi Kerület-béli Ref. Eklésiák Inspector Fő-Curátora, bévégezvén földi életét Januáriusnak 30-dik napján estvéli 12 óra tájban, szomorúan elkövetkezett halálának le-írása ennyiben vagyon: Minekutánna mostan-is minden esztendőben gyakorolni szokott módja szerint, ő Nagysága maga Kedves Egygyetlen-egyének neve-napját, u. m. Pál napját, Uraságból Nemességből, és Papi-Rendből álló Kedves Vendégeivel edgyütt való örvendetes mulatással meg-ülte volna, és maga-is ő Nagysága nem tsak azon napot, hanem a' következendőt-is minden változás nélkül éppen különösön örvendező szivel töltötte volna, majdon 27-dikre virradolog roszszúl kezdette magát érzeni, és még azon napon az hideg erőssen ki-rázta. Melly után tsak hamar el-hálmazott nyavallya olyan jeleket mutatott, mellyekből a' jelenlévő tudós Orvos nyilván észre vehette, hogy azon nyavallya egy olyan légyen, mely valami ártalmas matériának valahol az agy-velőn meg-tsopor-tozott egybe-todulásából következik; semmi nevezetes forroságnak vagy fájdalomnak érzékenysége nem láttatott, hanem a' szüntelen való aluszékony-ság nyomja vala a' beteget, a' mely aluszékony-ságra már az előtt régtől fogva a' Gróf ottan ottan hajlandó vala: sőt az orvosi tapasz-talás tsak hamar a' jelekből észre-is vette, hogy az a' nyavallya majd minden emberi segittségen kívül vagyon; mellyet maga a' Gróf-is előre nyilván meg-érezvén, ha-

lálához illendő képpen és majd minden félelem és tartzkodás nélkül - való maga idvefséges és tsendes el-ajánlásával készüle; rész-szerint Mélt. Udvaráról, kiváltképpen pedig neveletlen maradó szerelmes edgyetlen egy fiu örökösének jövendőbeli neveltetéséről, és annak Gondvifelőiről hafznos és kegyes rendeléft tétete; Udvarához tartozó, 's hozzá áthatatos hivséggel vifeltetett szolgái, 's más különösei közzül kinek-kinek érdeme-szerint való jutalmat hagyja: Kedves fiának, hogy az árváknak tartása 's táplálása soha az ő Udvarából ki-ne szakadjon, hathatosan szivére köté: rész-szerint pedig az idvefségnek edgyetlen egy menedék-hellyéhez Kereztyéni meg-téréssel ragaszkodó Lelkét-is Kedves Papijának, T. T. *Fartzádi Gábor* Uramnak éjjel nappal körülötte való forgolódása által, idvefséges elmélkedésekkel, és buzgó könyörgésekkel az örökké tartókra függesztette, valamig végre a' múlt hónapnak 30 dikán negyednapig tartott betegsége, 's az alatt többnyire tsendes álmai után *Megváltójának* ölében leg-tsendesebben el-aluvék világi életének 58-dik esztendejében. E' Néhai Gróf Uramnak áldott emlékezetét el-felejtethetlenül beszélleni fogják, a' Vallás, melyhez való buzgóság ugyan emészttette; a' fok szegény Ekléfiák, mellyeket alamisnáival segített; az Erdélyi Ref. Státus, kiknek Gener. Gyűléseket tavaly olly szives gazdálkodással Sz. Györgyön vendéglette; kivált a' fok árvák, nevezetesen szegény nemes embereknek árvái, kiket tellyes életében a' maga Udvarában fereggel tartani, ruházni és táplálni fő gyönyörüségének tartottá;

ta; különösen a' T. Szent Györgyi Ref. Eklésia, melyet maga mint egy ujjonnan szült és fundált. Soha az ő Udvarában olyan Izegény nemes ember, olyan rongyos Pap avagy mester bé-nement; kik közzül amazokat ugyan nemzetéhez, ezeket pedig vallásához való forró Izive nagy örömmel ne látta és meg-ne ajándékozta volna. Teme-téli tisztelése meg-adatott T. Szt. Györgyön ezen Februáriusi hónapnak 14-dik napján nem ugyan valamely az ő Grófi rangját világ Izerint méltán megillető nagy Uri tzerémonióval, a' mi némüt maga életében-is soha nem Izeretett, sőt került; hanem keresztyéni együgyűségből álló leg-szebb és valóban tiszteletes tiszteléssel, a' minémű az ő életébéli Izerzésével 's fokzori parantsolattal meg-egygyezett, melyhez vala tökéletesen alkalmaztatva az edgyetlen egy halotti tanítás, rövid ki-terjeszkedéssel, de Apostoli fontossággal öszve-füzve, melyet felette mondott e' Nagy Abdiásnak különös Cíkené, T. F. *Fartzádi N. Gábor* Uram, maga a' Néhai Gróf Urnak rendelése-Izerint amaz ő Symbolumáta 'Sólt. 40: 5. *Boldog ember az, a' ki az Urban vetette az ő reménységét.* Meg-adatott tisztelése után, Tette, hasonlóképpen saját rendelése-Izerint meg indittatott, és Uri Kedveseitől, 's Udvari Híveitől el kísértetett a' Gernyefzei Nagy Temető-böltbe, Néhai drága eml. kedves Párjának R. Sz. bir-béli Gr. *Szeki Teleki Ester* Ur Afzfzony ő Nagvságának teste mellé a' nyugodalomra. — „Valamellyik Ujság levélből olvasom vala nem régen, hogy Hamburgum táján a' télen ért eperj találtatott. Hasonlót irhatok én is: egy Uj-Tordai Nemes férjfiu Novemberben a' Szilágyban járván a' Kövesdi határon az erdön gyönyörűséges erdei meg-ért epret szakasztott-le azon hónapnak 23 dik napján, melyet ujságban bé is hozott. Hát ugyan *Omnia natlrae praeost. la-gibus ibunt?* — Távol légyen! Sőt inkább ezek — talám — a' szomorú télnek közepe-re-is Kedves Hazánknak öröme-re érlelt gyönyörűséges grümöltöket jelentették, melyeket a' reménység; mint egy

ferény *Pomona*, már is a' maga Kofarában kezdett szedgetni. — „ Még egygyet. Lakik *Klopotiván*, Hátság- vidékin egy fő Nemes Házból való Ifju Nemes, *R — M — Ur*. Ez minden tudományoknak tsudára méltó Káptalanja, és annak a' vidéknek világsága. De még-is annak idejében az irigy szerentsének mostohasága miatt semmi érdemlett Polgári Tifztséggel meg nem kénáltatott. Történt most két elztendeje, hogy a' Nemes Vármegye Elöljárói egy különös és addig hallatlan ujj Tifztséggel *Agens in Politicis*) meg kénálták. Mellyre minémü nagy szível felelt légyen, Climiusból vevén fel a' Letzkét, smhól annak mását ide zárva közlöm a' *Kurirral*, mely ez: „

Ad Officialatum Comitatus Hunyadiensis.

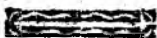
Inclyte Officialatus! — „ Logicis Climianis meritorum et animi dotum præmia poscentibus exhauriebantur Aeraria Reipublicæ, et summa rerum in dies labescebat. Placuit ergo Senatui, de publico sollicito, tertiam Logicorum partem quot annis in colonias mitti, ac loco eorundem totidem stultos e provincia adunari, qui ad exantlanda Reipublicæ munia præmiis umbratilibus (egy egy fa garas róka fark) ac vanis etiam nominibus fascinantur. Dictum factum; et Respublica naufragium evasit! Doluerim magis, an erubuerim? nescio; me quoque ex eorum genere habitum, qui in constituenda admodum nefors Climianorum politica, vicem ductorum in colonias Logicorum nostrorum supplere deberent: cum apud animum revolverem, me in ipso Comitatus gremio ne ignobile quidem ullum ministerium stipendio provilum emere queuntem nunc repente et per grandem saltum titulo *Agentis in Politicis per univrsam Transylvania Principatum mætarî*. Porro ut significarem me nosse, quid disient *æra lupinis*, quid *frondibus fructus*, et *corporibus umbræ*, magnificum illum et humeris meis imparem titulum resigno. Quibus et persevero

Humillimus Servus M — P —

Els.

Elegyes jegyzések.

A' tavasznak közeledésével egész Europa hal-
latik elevenedni. — Lengyel-ország széleiről még
eddig ugyan semmi rossz híreket nem hallunk, de
Oláh országban, mint mondják, kezdődnek az el-
lenséges dolgok. — Bukoreltből irták vólt, hogy
a' H. Koburg terhes nyavallyája' alkalmatosságával.
H. Hohenlohé vólt rendeltetve, hogy ha kívánná a'
környülállás, a' fő-igazgatást által végye, de az
ujjabb Szebeni Levelekből értyük, hogy H. Hohen-
lohé a' Tseh országi seregkehez vagyon rendelve, és
helyébe Erdélyi Fő-Vezérnek mégyen *Klerfé*. —
A' Bétsben lévő Gránátéros Batalionok a' múlt Va-
sárnap vevének a' Tseh-országba való indulásra
parantsolatot, és már az óltától fogva minden-nap
tábori 'foldot kapnak, és lassan lassan mozdulnak.
— Némely Levelek-szerint *Saxonia* a' Pruzszius Ki-
Király segítségére állott, a' Baváriai Palatinátusi
Válofztó-Fejedelem pedig az Auszriai Udvar mellé.
Frantzia-országot, a' Királyi Udyarnak a' Nemzeti
gyűléssel való meg edgyezése, naponként ujja kezdi
szülni. A' Királynak a' Nemzeti-gyűlésben való meg-
jelenését és elevenittő beszédjét, melyről a' Magyar
Kurir közelebbtől emlékezett, a' többi között az-is
okozta, hogy némellyek kiknek a' Frantzia változá-
sok nem tettzenek, azt hirdették vólt, hogy a' Ki-
rály a' Nemzeti gyűlés végezéseivel niutsen meg-
elégedve: ezt hát meg-kivánta hamisítani, melly-
nek következései talám egész Európának hírével es-
nek. Az a' hir, hogy a' Nemzeti-katonák kezde-
nek készülni az ország-szélei-felé való mozdulásra.
— Még a' világnak az ötödik 's tsak némü némü-
képen esméretes részében lints tökéletes békelesség:
itt a' Spanyolok el fogták az Anglioknak vagy 2
hajójokat, minthogy ezek ott akartak lakosokat te-
lepíteni, a' hol már a' Spanyolok magokat földes
Urnak tartották. — A' mostani Török Nagy-Ve-
zér, vagy békelességre akarja a' Divánt beszélni,
vagy pedig le-téfi a' hivatalt, melynek folytatásá-
ra öregsége miatt magát alkalmatlannak lenni, már

a' Divánnál jelentette: meg-lehet, hogy a' tavallyi Nagy-Vezér példájából tanulta ezt a' böltsefséget.

Meg-jegyzés. — Az Oroszok Tsászárnéja látván, hogy egy Német országi Ujság író, Gróf *Suvarovot* edgyik kedves Generálissát, edgy *Hildesheimi* Tsont-faragó fíjának nevezi, ezen esztendőben Jan. 15-dikén tulajdon kezeivel irt Levelét küldé Hannoverába, melyben meg-nevezvén a' Göttingai ugy nevezett, *Státusok' Polgári-történetek' Ujság-levelének* 123-dik darabját, tsudálkozik, hogy valaki ilyen szemtelen hazugságnak ki gondolására adhatja magát: e' mellett meg-mutattya Gróf *Suvarovnak* régi nemes eredetét, u. m. a' kinek Attya már 1-ső *Péter* idejében Comendérozó Generális volt 's többi. Az e' félék nállunk-is meg-történekek: a' kik a' mi Magyar Hazánkban Német Ujság leveleket olvasnak, láthatták tavally, hogy Gen. B. *Alvintzit* született Olofznak irták, noha a' *Maros* partyán fekszik Erdélyben *Alvintz*, honnan ezen Familia vészi nevezetit — most pedig leg főbb Bétsi Német Ujságban az iratik, hogy ő Felségét 12 Kaputzinus Gvárdiának vitték a' Kriptába, pedig egélz Austriában nints ennyi Kaputzinus Gvárdján. 's t.

A' múlt esztendőben költ 96-dik Kurirban vala bé-iktatva egy Tudófitás, mely szerint ama nagy érdemű *Hadusfalvi Spilenberg Pál* Urnak, a' földmérés Systemája ellen irt Könyvetskéjéről tettünk vala jelentélt. Imé ezen egyenesen és világoson irt munkátska már Sajtó alatt, vagyon, melynek mig előjáró beszédjét alább Levelünkbe iktatnok, jelentetik az Erdemes Hazafiaknak, hogy az előfizetésre magokat jelenteni ne-késleljék, hogy az Exemplárok' száma e'-szerint szabattasék. En ezen Könyvek Előjáró-beszédjét ide iktatni érdemesnek itélttem. Minthogy annak tizta és egyenes Magyarságát bámúlva olvastam. Tellyes reménységgel vagyok, hogy ezen Könyv a' Hazafiaknak közönséges kedveket fogja meg nyerni. — Titulusa és az előjáró-beszédje ezen nevezetes munkának ez: „